EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.10.2020
COM(2020) 954 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Posouzení pokroku dosaženého členskými státy za rok 2020 při provádění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti a zavádění budov s téměř nulovou spotřebou energie a nákladově optimálních minimálních požadavků na energetickou náročnost v EU v souladu se směrnicí 2010/31/EU o energetické náročnosti budov

1. Úvod

Tuto zprávu o pokroku předkládá Komise v souladu s čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 (dále jen „směrnice o energetické účinnosti“) a v souladu s článkem 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 o správě. Toto je poslední zpráva v rámci směrnice o energetické účinnosti, protože čl. 24 odst. 3 již nebude od dne 1. ledna 2021 platit. Veškeré zprávy o pokroku v různých oblastech politiky energetické účinnosti se nahradí článkem 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999.

Jelikož tato zpráva kombinuje dvě oznamovací povinnosti, má jinou formu než v předchozích letech. Zahrnuje také: i) nové zprávy o stavebním odvětví, tj. informace o využití počtu budov s téměř nulovou spotřebou energie v souladu s čl. 9 odst. 5 směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a ii) stručnou aktualizaci nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost pro budovy v souladu s čl. 5 odst. 4 směrnice 2010/31/EU.

Zpráva proto staví především na: i) informacích poskytnutých ve výročních zprávách, které členské státy předložily v roce 2020[1]; ii) zprávách o nákladově optimálních výpočtech, které členské státy předložily v letech 2018 a 2019[2], a iii) dalších příslušných informacích, které se týkají odvětví stavebnictví.

Zpráva o energetické účinnosti z roku 2019[3], která byla přijata na počátku tohoto roku, zahrnovala údaje Eurostatu do roku 2018 a v době jejího zveřejnění nebyly k dispozici[4] žádné nové údaje. Z těchto důvodů se v této zprávě analýza pokroku v plnění cílů pro rok 2020 v porovnání s předchozí zprávou nezměnila a neopakovala. Namísto toho se na základě zkoumání pokroku při plnění cílů pro rok 2030 přidala perspektiva zaměřená více do budoucna.

2. Souhrn zjištění

Zpráva se zabývá zeměmi EU-28 a zahrnuje údaje a doplňující informace do roku 2018. Analýza pokroku v plnění cílů pro rok 2030 se zabývá zeměmi EU-27.

Nejvýznamnější jsou tato zjištění.

- Spotřeba primární energie klesla v roce 2018 ve srovnání s rokem 2017 o 0,6 %. Konečná spotřeba energie meziročně vzrostla o 0,1 %. Přesto jsou oba ukazatele mírně nad pevně stanovenou trajektorií k dosažení cíle pro rok 2020.
- I v roce 2018 stál za spotřebou energie hospodářský růst.

---

[1] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_cs.

[2] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_en?redir=1.

[3] COM(2020) 326 final.

[4] Revidované údaje Eurostatu (poslední extrakce v červenci 2020) v porovnání s údaji, které byly použity ve zprávě za rok 2019, ukazují malé změny a analýzu předloženou v uvedené zprávě nemění.

- Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti zůstávají účinným nástrojem k dosažení úspor energie. Ačkoli se celkový pokrok v roce 2018 v oblasti kumulativních úspor podle článku 7 směrnice o energetické účinnosti zdá dostatečný, dvanáct členských států svých cílů pravděpodobně nedosáhne.
- Dílčí a předběžné údaje pro rok 2020 ukazují, že dopad krize COVID-19 výrazně ovlivňuje poptávku po energii. Díky tomu budou možná cíle v oblasti energetické účinnosti splněny, i když se před krizí přijala nedostatečná opatření. Očekává se však, že se jedná o dočasnou situaci, protože příčinou snížení spotřeby energie nejsou strukturální opatření. Bez cílených klimatických opatření hospodářská obnova pravděpodobně vrátí spotřebu energie zpět na úroveň před krizí COVID-19.
- Většina členských států přijala nákladově optimální přístup vhodným způsobem a využila jej ke stanovení minimálních požadavků na energetickou náročnost nových i stávajících budov a budov s téměř nulovou spotřebou energie.
- Podíl budov s téměř nulovou spotřebou energie se na celém stavebním trhu zvýšil, ale požadavky na tyto budovy jsou ve většině zemí stále méně ambiciózní než referenční hodnoty Komise z roku 2016. Téměř polovina členských států však v porovnání s nákladově optimálními úrovněmi pro nové budovy stanovila značně ambicióznější požadavky na budovy s téměř nulovou spotřebou energie.

3. Pokrok v plnění cílů EU v oblasti energetické účinnosti

3.1. Cíle EU-28 do roku 2020

Zrevidované údaje Eurostatu pro rok 2018[5] ukazují, že konečná spotřeba energie[6] se v EU-28 snížila o 5,9 % z 1 194 milionů tun ropného ekvivalentu (Mtoe) v roce 2005 na 1 124 Mtoe v roce 2018. To je stále o 3,5 % více než cíl konečné spotřeby energie ve výši 1 086 Mtoe, stanovený pro rok 2020. V roce 2018 se ve srovnání s předchozím rokem zvýšila o 0,1 %. Spotřeba primární energie[7] v EU-28 klesla o 9,8 % z 1 721 Mtoe v roce 2005 na 1 552 Mtoe v roce 2018. To je o 4,6 % více než cíl ve výši 1 483 Mtoe pro rok 2020. Po třech letech růstu byl v roce 2018 ve spotřebě primární energie zaznamenán meziroční pokles o 0,6 %. U obou ukazatelů byl trend v roce 2018 k cílům pro rok 2020 nad lineární trajektorií.

V roce 2018 byla vyšší spotřeba energie zaznamenána především v odvětví dopravy (meziroční nárůst +1,0 % v porovnání s rokem 2017) a v průmyslu (+0,8 %). Naproti tomu poklesla spotřeba energie v domácnostech (–1,7 %) a v odvětví služeb (–1,4 %)[8].

3.2. Cíle EU-27 do roku 2030

Nedostatečný pokrok v plnění cílů pro rok 2020 do roku 2018 má rovněž negativní důsledky na úsilí, jež bude třeba vynaložit k dosažení cílů pro rok 2030[9]. Vzhledem k současné

---

[5] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616.

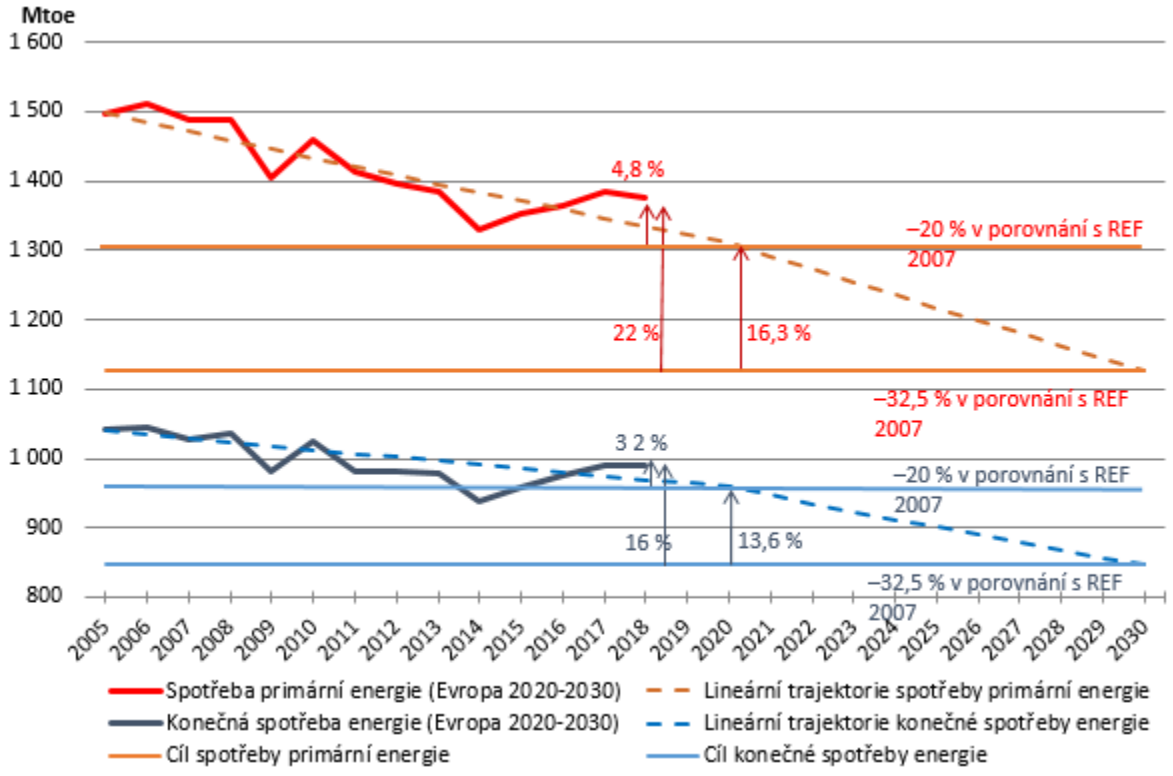
[6] Ke sledování pokroku při dosahování cílů EU v oblasti energetické účinnosti pro rok 2020 se používají ukazatele energetické bilance dle Eurostatu v souladu s metodikou platnou do roku 2018 (konečná spotřeba energie 2020–2030 a spotřeba primární energie 2020–2030).

[7] Viz pozn. pod čarou č. 6.

[8] Vývoj ve zvláštních odvětvích se v porovnání s poslední zprávou nezměnil. Další informace viz kapitola 5 zprávy o pokroku za rok 2019 COM(2020) 326 final.

nedostatečné míře plnění je vzdálenost k cílům pro rok 2030 větší, než se očekávalo, a činí 22 % pro spotřebu primární energie a 17 % pro konečnou spotřebu energie (obrázek 1). Posouzení vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu[10] v rámci celé EU navíc naznačuje nedostatek společných ambicí v oblasti vnitrostátních příspěvků. V důsledku toho musí členské státy v příštím desetiletí značně zvýšit své úsilí, aby dosáhly cílů pro rok 2030 ve výši alespoň 32,5 %. To je obzvláště důležité, pokud zotavení z krize COVID-19 povede v oblasti spotřeby energie k návratu na předchozí úrovně. Zvýšená ambice pro oblast klimatu, jak bylo oznámeno v plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu pro rok 2020[11], bude navíc rovněž vyžadovat výrazně vyšší úsilí v oblasti energetické účinnosti, které překročí současnou úroveň cílů pro rok 2030 (36–37% snížení konečné spotřeby energie a 39–41% snížení spotřeby primární energie).

Obrázek 1: Pokrok v plnění cílů pro rok 2030 na úrovni EU-27

Zdroj: Údaje Eurostatu, vlastní výpočty GŘ ENER

3.3. Dopad onemocnění COVID-19 na dosavadní spotřebu energie

Dopad onemocnění COVID-19 na spotřebu energie v roce 2020 bude významný. V prvním čtvrtletí roku 2020 se spotřeba plynu v Evropské unii oproti stejnému období v roce 2019 snížila o 5 %, a to zejména v důsledku nižších potřeb v oblasti vytápění díky: i) mírnému

[9] Po brexitu se cíle energetické účinnosti budou týkat 27 členských států.
[10] COM(2020) 564 final.
[11] COM(2020) 562 final.

počasí v zimě; ii) snižujícímu se využívání plynu při výrobě energie a iii) zavedení opatření omezujících volný pohyb osob v březnu, která vedla ke snížení HDP a menší průmyslové poptávce po plynu[12]. Spotřeba elektřiny v EU v prvním čtvrtletí roku 2020 meziročně klesla o 3,2 %, rovněž v důsledku teplého počasí v první polovině referenčního období a nástupu omezení souvisejících s onemocněním COVID-19. Jelikož velká část obyvatelstva trávila více času doma, zvýšila se spotřeba elektřiny v domácnostech. Toto zvýšení však nevyrovnalo značný pokles poptávky z obchodního odvětví a průmyslu[13]. V důsledku toho byla spotřeba elektřiny během měsíců, po které platila opatření omezující volný pohyb osob, výrazně nižší než ve stejných měsících předchozího roku (o 4,3 % v březnu, 11,8 % v dubnu, 10,5 % v květnu a o 7,6 % v červnu)[14].

Stejně tak v důsledku opatření omezujících volný pohyb osob klesla na bezprecedentní úroveň i spotřeba energie v dopravě. Podle Mezinárodní energetické agentury klesla silniční doprava v Evropě do konce března 2020 na 38 % úrovně z roku 2019. Celkový pokles v celosvětové silniční dopravě vedl k poklesu celosvětové poptávky po ropě o 57 %[15]. Mezinárodní dopravní fórum odhaduje, že omezení mobility k zabránění šíření onemocnění COVID-19 by do konce roku 2020 mohla celosvětovou nákladní dopravu snížit až o 36 %[16]. Letecká doprava se v některých regionech téměř zastavila, přičemž letecká činnost v některých evropských zemích poklesla o více než 90 %. Na konci srpna byl letový provoz v Evropě o více než 50 % nižší než v předchozím roce[17].

4. Pokrok v plnění vnitrostátních cílů energetické účinnosti

Některé členské státy oznámily revize směrem nahoru (nižší míru ambicí) svých vnitrostátních cílů pro rok 2020 (Dánsko, Španělsko, Maďarsko). Po těchto aktualizacích je součet vnitrostátních cílů absolutní spotřeby pro rok 2020 1 536,8 Mtoe u spotřeby primární energie a 1 084,3 Mtoe u konečné spotřeby energie. V roce 2018 byl pokrok v plnění orientačních cílů (za předpokladu lineární trajektorie) nedostatečný ve dvanácti zemích (Belgie, Bulharsko, Dánsko, Německo, Irsko, Španělsko, Francie, Kypr, Rakousko, Nizozemsko, Polsko a Švédsko) u spotřeby primární energie a u patnácti zemí (Belgie, Bulharsko, Německo, Estonsko, Irsko, Francie, Litva, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Rakousko, Polsko, Slovensko, Švédsko a Spojené království) u konečné spotřeby energie (viz tabulka 3).

Členské státy uvedly, že stabilní a rostoucí konečná spotřeba energie v roce 2018 byla řízena hospodářským růstem a růstem v(e):i) výrobě / přidané hodnotě (průmysl); ii) přepravě cestujících a zboží (doprava); iii) počtu domácností a disponibilních příjmech (domácnost) a iv) přidané hodnotě a zaměstnanosti (služby).

[12] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf.
[13] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf.
[14] https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new.
[15] https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract.
[16] https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf.
[17] https://www.eurocontrol.int/covid19.

5. Směrnice o energetické účinnosti – současná situace

5.1. Aktuální údaje o provedení upravené směrnice o energetické účinnosti

Po změně směrnice o energetické účinnosti v prosinci 2018[18] mají členské státy povinnost provést nová pravidla týkající se systémů povinného zvyšování energetické účinnosti (tj. nový článek 7, čl. 7 písm. a) a písm. b)) do 25. června 2020. Do 31. srpna 2020 obdržela Komise oznámení pouze od třinácti členských států (Rakousko, Chorvatsko, Česko, Dánsko, Francie, Německo, Itálie, Lotyšsko, Litva, Nizozemsko, Polsko, Španělsko a Švédsko) a Spojeného království. Většina z těchto oznámení je navíc částečná, což znamená, že některá ustanovení směrnice ještě nebyla provedena nebo oznámena.

Do 25. října 2020 musí členské státy rovněž provést nová pravidla týkající se odměření a vyúčtování (tj. nový článek 9, čl. 9 písm. a), b) a c), článek 10 a čl. 10 písm. a) a konečně článek 11 a čl. 11 písm. a) a nová příloha VII písm. a)). Do 31. srpna své provedení těchto nových pravidel rovněž oznámilo pět zemí (Dánsko, Španělsko, Francie, Itálie a Litva).

V době zveřejnění této zprávy předložily všechny členské státy, s výjimkou Lotyšska, své výroční zprávy pro rok 2020, jak požaduje článek 24 směrnice o energetické účinnosti[19]. Společné výzkumné středisko (JRC) provede analýzu těchto výročních zpráv v samostatném dokumentu[20].

5.2. Pokrok podle článku 7 (povinné úspory energie)

Podle článku 7 oznámily členské státy dosažení úspor energie za období 2014–2018 jako součást plnění své vnitrostátní povinné úspory energie pro období 2014–2020. Tabulka 5 ukazuje současný stav pokroku členských států v oblasti kumulativních úspor energie, které se požadují do 31. prosince 2020. Na úrovni EU dosáhly celkově členské státy do konce roku 2018 přibližně 58 % (133,83 Mtoe[21]) ze souhrnu svých kumulativních povinných úspor v konečném využití energie pro období 2014–2020 (230,17 Mtoe).

Základním předpokladem prognózy pravděpodobného dosažení požadovaných kumulativních úspor energie ze strany každého členského státu do 31. prosince 2020 je, že všechna prováděná politická opatření v letech 2019 a 2020 i nadále přinesou nové roční úspory, jako tomu bylo v roce 2018. Kumulativní úspory energie se následně porovnají s úsporami energie ze strany každého členského státu požadovanými do 31. prosince 2020.

Tabulka 6 ukazuje odhady toho, jak je pravděpodobné, že každý členský stát do 31. prosince 2020 dosáhne požadovaných kumulativních úspor energie. Tato analýza nezohledňuje potenciální obavy týkající se způsobilosti, doplňkovosti a významnosti. Kromě toho je těžké posoudit možné dopady krize COVID-19 na výši nových ročních úspor, jichž se dosáhne v roce 2020. Zohledňují se všechny úspory energie, které členské státy uvedly.

---

[18] Směrnice 2018/2002.

[19] Zprávy Chorvatska a Portugalska byly předloženy příliš pozdě na to, aby mohly být do analýzy zahrnuty.

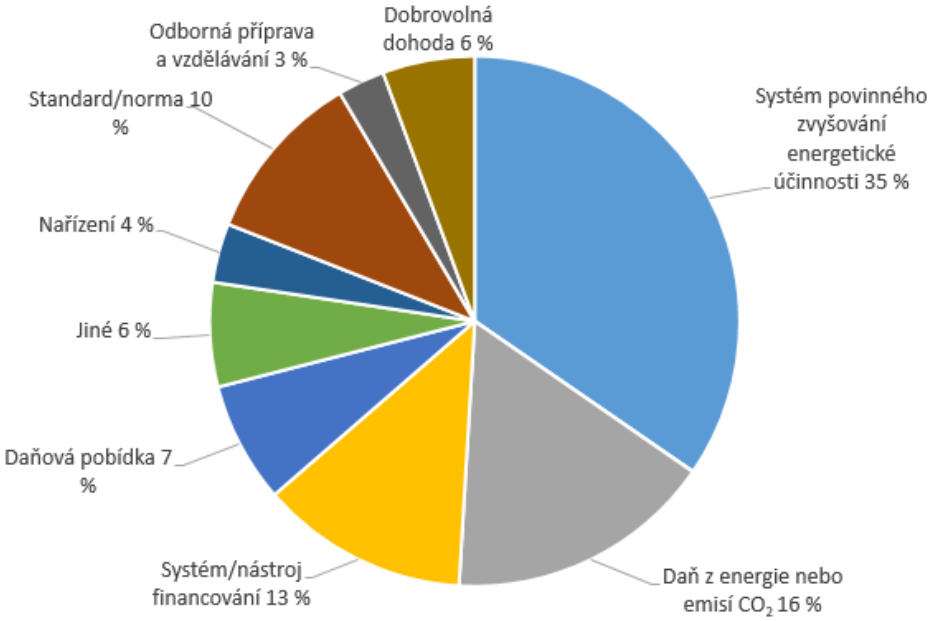
[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. a kol. (2020), *Analysis of the annual reports 2020 under the Energy Efficiency Directive (Analýza výročních zpráv za rok 2020 podle směrnice o energetické účinnosti)*, technická zpráva JRC.

[21] Tento údaj se může změnit, jakmile budou k dispozici údaje o nových úsporách, kterých v roce 2018 dosáhlo Lotyšsko a Portugalsko.

Sedm členských států (Bulharsko, Chorvatsko, Česká republika, Litva, Lucembursko, Portugalsko Rumunsko) velmi pravděpodobně požadované množství úspor energie do 31. prosince 2020 nesplní, pokud nepřijmou další opatření. U dalších pěti (Estonsko, Řecko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko) je nepravděpodobné, že dosáhnou požadovaného množství úspor energie bez dalších opatření. A zbývajících šestnáct členských států pravděpodobně nebo velmi pravděpodobně požadovaného množství kumulativních úspor energie dosáhne.

Co se týče úspor energie dosažených každým druhem prováděných politických opatření, systémy povinného zvyšování energetické účinnosti přispívají k přibližně 35 % úspor, zatímco systémy financování přispívají pouze přibližně 13 % úspor energie. Daně z energie a emisí CO_2 tvoří 16 % z celkových dosažených úspor energie.

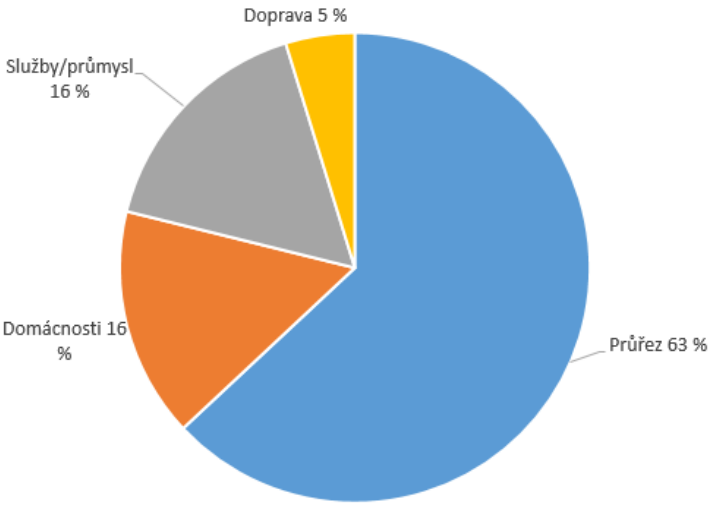
Obrázek 2: Podíl uvedených úspor energie podle druhu politického opatření na úrovni EU

Zdroj: Vlastní výpočty GŘ ENER na základě výročních zpráv členských států za rok 2020.

Pokud jde o odvětví, na která se prováděná politická opatření zaměřují, největší podíl úspor energie, které členské státy uvedly, vyplývá z průřezových opatření, která nelze připsat jednomu odvětví (obrázek 3). Většina opatření (podle počtu uvedených opatření) se zaměřuje na služby a průmysl, které zahrnují většinu společností (s výjimkou dopravních společností) a veřejný sektor (s výjimkou domů a bytů ve vlastnictví veřejných subjektů, které jsou zahrnuty do sektoru soukromých domácností).

Obrázek 3: Podíl uvedených úspor podle odvětví

Zdroj: Vlastní výpočty GŘ ENER na základě výročních zpráv členských států za rok 2020.

Podle článku 7 je za rok 2018 uvedeno 36 nových opatření. Z toho deset provedlo Rumunsko a Španělsko, čtyři Belgie a tři Rumunsko. Téměř polovina nových opatření podle článku 7 spadala do kategorie „Fondy, finanční a daňové pobídky“ (47,2 %), následovaly kategorie „Další opatření“ (opatření v odvětví dopravy, dobrovolné dohody apod.) (27,8 %), „Regulační opatření“ (16,7 %), „Informace, vzdělávání a odborná příprav“ (5,6 %) a „Zdanění“ (2,8 %)[22].

5.3. Pokrok podle článku 5 (příkladná úloha budov veřejných subjektů)

V porovnání s rokem 2019 byla úroveň dodržování oznamovací povinnosti podobná. V roce 2019 nepředložilo požadovanou aktualizaci pokroku podle článku 5 šest členských států: Belgie, Rumunsko, Dánsko, Francie, Chorvatsko a Nizozemsko (poslední čtyři oznámily svá naplnění za rok 2018, ale ne za rok 2019).

Mezi členskými státy s dostupnými zprávami, které si zvolily standardní přístup[23], jsou pouze tři, které dosáhly svých ročních cílů, pokud jde o renovovanou podlahovou plochu. Jsou jimi Bulharsko, Litva a Lucembursko. Na základě poskytnutých údajů navíc čtyři země své celkové cíle pro období let 2014–2019 splnily. Jsou jimi Španělsko, Itálie, Lucembursko a Litva. Z členských států, které zavedly alternativní přístup, dosáhly v roce 2019 svých ročních cílů v oblasti úspor energie pouze tři členské státy. Jsou jimi Rakousko, Polsko a Slovensko. V roce 2018 svých cílů dosáhlo Chorvatsko a Francie. Šest zemí zároveň poskytlo údaje, které umožňují zjistit, že splnily svůj celkový cíl pro období let 2014–2019. Jsou jimi Rakousko, Finsko, Irsko, Slovensko, Polsko a Spojené království. Svůj celkový cíl pro období 2014–2018 splnily Francie, Belgie, Chorvatsko a Nizozemsko.

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. a kol. (2020), *cit. výše*.

[23] Standardní přístup označuje opatření přijatá k renovaci 3 % celkové podlahové plochy vytápěných a/nebo chlazených budov s užitnou plochou větší než 250 m^2 ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí, které nesplňují minimální požadavky na energetickou náročnost. Alternativní přístup označuje ostatní nákladově efektivní opatření přijatá k dosažení rovnocenných úspor energie.

6. Budovy s téměř nulovou spotřebou energie

Počet budov s téměř nulovou spotřebou energie a vysoce výkonných budov v Evropě v letech 2012–2016 po přijetí směrnice o energetické náročnosti budov v roce 2010, podle které musí být všechny nové veřejné budovy od 31. prosince 2018 a všechny nové budovy od 31. prosince 2020 budovami s téměř nulovou spotřebou energie, značně vzrostl. Během tohoto období se postavilo nebo zrekonstruovalo téměř 1,25 milionu budov podle norem budov s téměř nulovou spotřebou energie (nebo podobných), z nichž většina byla obytná. Podíl budov s téměř nulovou spotřebou energie na celém stavebním trhu v EU se během let 2012–2016 zvýšil v průměru ze 14 % v roce 2012 na 20 % v roce 2016[24].

Požadavky na budovy s téměř nulovou spotřebou energie jsou v současné době o 70 % ambicióznější než vnitrostátní požadavky na nákladově optimální minimální energetickou náročnost. Toho se dosáhlo postupnými legislativními kroky za posledních deset let.

Na základě nejnovějších dostupných informací[25] má v současné době v platnosti úplnou vnitrostátní definici budov s téměř nulovou spotřebou energie 23 členských států. U zbývajících členských států je definice toho, co budovy s téměř nulovou spotřebou energie zahrnují, stále ve vývoji nebo předmětem přezkumu. Většina z uvedených definic zahrnuje energetický ukazatel využívání primární energie a dvanáct z těchto definic zahrnuje povinnost pokrýt minimální podíl energetické poptávky z obnovitelných zdrojů. Téměř polovina členských států vypracovala energetickou třídu nebo energetický štítek, které jsou požadavkům na budovy s téměř nulovou spotřebou energie rovnocenné. Polovina členských států rovněž poskytla požadované hodnoty U pro stěny, střechy, podlahy, okna a dveře.

Na úrovni ambicí pro definici budov s téměř nulovou spotřebou energie nemají hodnoty primární energie pro tyto budovy (a to jak obytné, tak i neobytné[26]) pro většinu členských států tak vysoké požadavky jako referenční hodnoty doporučené Komisí[27].

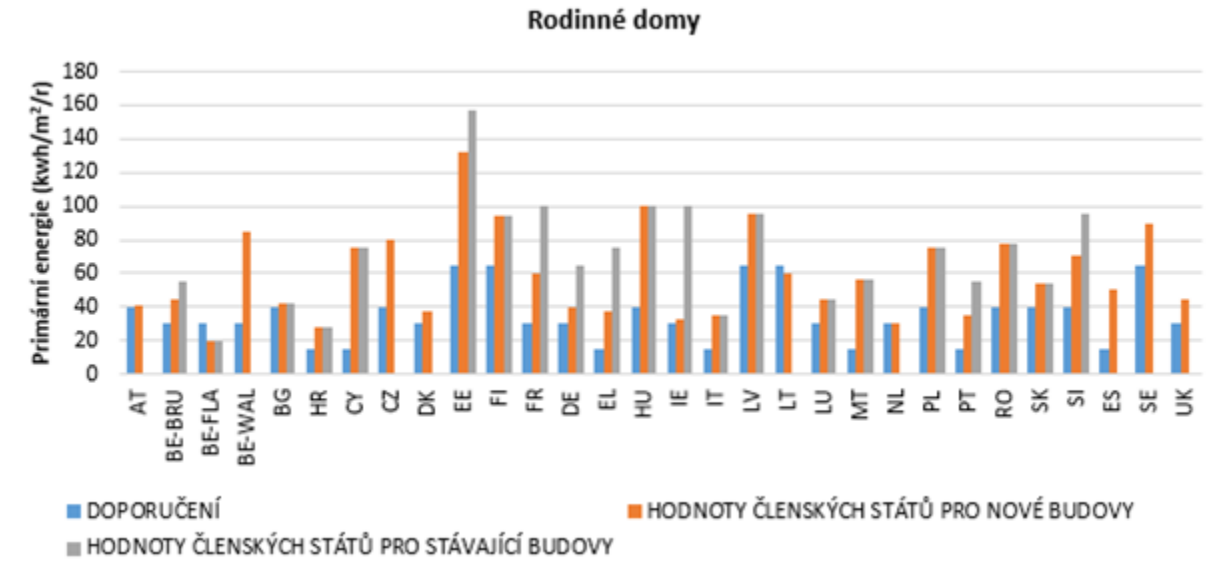
Obrázek 4: Orientační porovnání definic budov s téměř nulovou spotřebou energie pro rodinné domy s referenčními hodnotami doporučenými Komisí

[24] Na základě komplexní studie o činnostech v oblasti energetické renovace budov a příjmu z budov s téměř nulovou spotřebou energie v EU.
https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_en?redir=1.

[25] Informace, které poskytly členské státy, hodnocení JRC a zprávy „koordinovaného postupu dle směrnice o energetické účinnosti“.

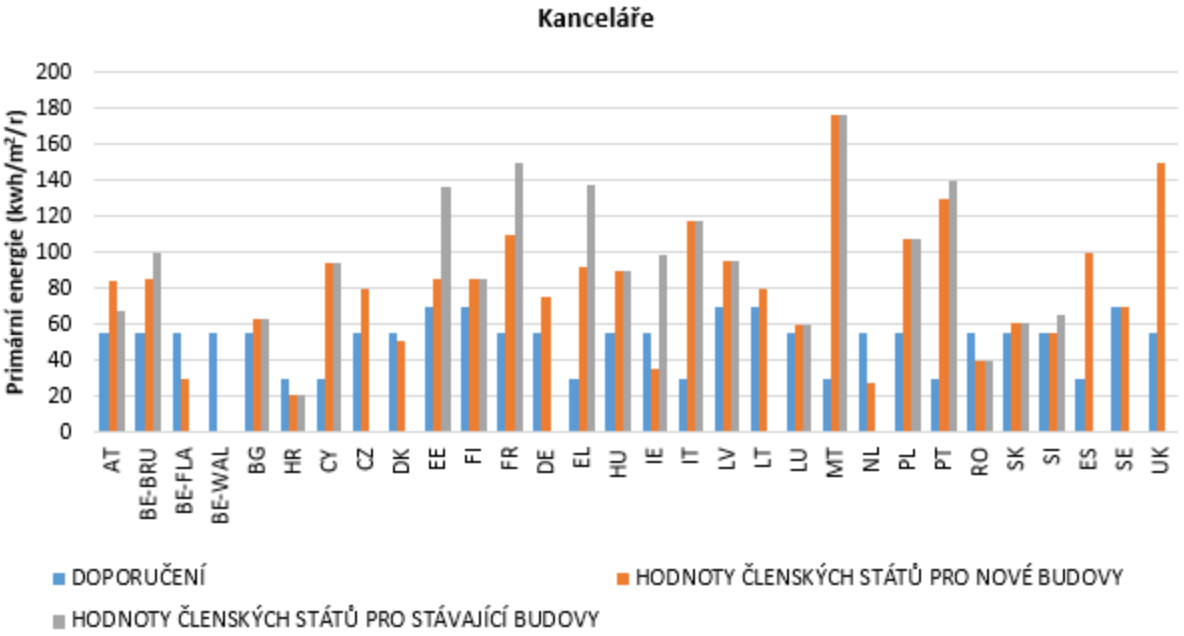
[26] Je důležité poznamenat, že různorodost v klimatických pásmech a ve vnitrostátních podmínkách fondu budov a rozdílné přístupy v metodice výpočtu v členských státech brání plnému přímému srovnání. Srovnání na obrázcích 4 a 5 je orientační a založené na příslušných podkladech, které usnadní vlastní výpočty Komise.

[27] V roce 2016 Komise zveřejnila doporučení na podporu budov s téměř nulovou spotřebou energie a osvědčené postupy, jak do roku 2020 zajistit, aby s téměř nulovou spotřebou energie byly všechny nové budovy (C/2016/4392).

Zdroj: Vlastní výpočty JRC založené na zprávách členských států

Obrázek 5: Orientační porovnání definic budov s téměř nulovou spotřebou energie pro kanceláře s referenčními hodnotami doporučenými Komisí

Zdroj: Vlastní výpočty JRC založené na zprávách členských států

Většina členských států rovněž oznámila řadu opatření na zvýšení počtu nových budov s téměř nulovou spotřebou energie. Tato opatření jsou převážně: i) regulační (energetické normy, stanovení požadavků na budovy s téměř nulovou spotřebou energie, nařízení a právní předpisy); ii) finanční (subvence, granty na renovace, operační programy, finanční pobídky); iii) informační (informační kampaně, letáky a internetové stránky) a iv) osvětové (školení pro inženýry a architekty, publikace pokynů k novým budovám s téměř nulovou spotřebou

energie). Některé členské státy stanovily rovněž konkrétní lhůty pro realizaci nových budov s téměř nulovou spotřebou energie.

Na trhu s klíčovými technologiemi budov s téměř nulovou spotřebou energie existuje několik pozitivních signálů. Některé členské státy například stanovily cíle – nebo přijaly finanční či daňová opatření – ve prospěch používání tepelných čerpadel. To může vést v příštích letech k navýšení instalací tepelných čerpadel, což v Evropě v období od současnosti do roku 2050 povede ke značnému snížení (10–40 %) nákladů na tepelná čerpadla. Některé členské státy rovněž motivují k širšímu využívání kotlů na biomasu, čímž by se jim v období od současnosti do roku 2050 mohly potenciálně snížit náklady o 10–20 %. Očekává se také, že náklady na systémy zpětného získávání tepla se v období od současnosti do roku 2050 významně sníží (o 35–60 %). Kromě toho se očekává, že náklady na solární tepelné kolektory klesnou o 20–50 % a náklady na fotovoltaiku se ve stejném období sníží o 40–60 %. Skladování energie nabude v blízké budoucnosti na důležitosti a odhady naznačují, že přibližně o 65 % klesnou náklady na stacionární baterie.

Rovněž se jasně ukazuje, že budovy s téměř nulovou spotřebou energie budou hrát silnou úlohu při zmírňování ekologických a sociálních problémů, jako je energetická chudoba, dostupnost bydlení a přístupnost[28].

7. Nákladově optimální úrovně minimálních požadavků na budovy

Směrnice o energetické náročnosti budov po členských státech požaduje, aby každých pět let vypracovaly nákladově optimální výpočty za účelem ověření a aktualizace platných požadavků na minimální energetickou náročnost. Členské státy předložily první zprávy o nákladové optimálnosti v roce 2013 a druhé kolo zpráv proběhlo v roce 2018[29]. Celkově tyto zprávy ukazují, že u nových i stávajících budov byla volba nákladově optimální metodiky účinným přístupem ke směrování stávajících vnitrostátních požadavků na energetickou náročnost na nákladově efektivní úrovně.

U **nových typů budov** klesla většina nákladově optimálních bodů na rozmezí od 50 do 100 kWh/m^2/rok s průměrem 80 kWh/m^2/rok u domácností a 140 kWh/m^2/rok u nebytového sektoru. Související celkové náklady k dosažení těchto úrovní jsou často nižší než 1 500 EUR/m^2 s průměrem 925 EUR/m^2 u domácností a 800 EUR/m^2 u nebytového sektoru.

[28] Vzhledem k tomu, že nízká energetická účinnost bytů je závažným rizikovým faktorem, může být budova s téměř nulovou spotřebou energie prospěšná zejména v případě sociálního bydlení a v segmentech soukromého trhu s bydlením, který ovládly domácnosti s nízkými nebo nižšími středními příjmy – pokud si (stále) mohou dovolit v těchto bytech žít.

[29] V roce 2016 Komise zveřejnila zprávu o pokroku členských států při dosahování nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost (COM(2016) 0464 final). Generální ředitelství pro energetiku za pomoci JRC zanalyzovalo a posoudilo výpočty z roku 2018. Souhrnná zpráva existuje v rámci publikace: Zangheri, P. a kol., *Assessment of 2nd cost optimal calculations in the context of the EPBD*, JRC 2020. (Posouzení nákladově optimálních výpočtů druhých nákladů v kontextu směrnice o energetické účinnosti)

U **stávajících typů budov** klesla většina nákladově optimálních bodů na rozmezí od 75 do 175 kWh/m^2/rok s průměrem 130 kWh/m^2/rok u domácností a 180 kWh/m^2/rok u nebytového sektoru. V tomto případě jsou celkové náklady obvykle nižší než 600 EUR/m^2 s průměrem 500 EUR/m^2 u domácností a 385 EUR/m^2 u nebytového sektoru.

Tabulka 1: Průměrné nákladově optimální úrovně pro nové a stávající budovy podle klimatických podmínek

Klima	**Nový rodinný dům**		**Nový bytový dům**		**Nová kancelář**		**Ostatní nové domy s nebytovými prostory**	
	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]
Studené	77	1 882	62	2076	66	1 681	120	2 481
Střední	83	590	80	551	130	591	176	558
Teplé	81	887	105	698	221	648	423	607
Klima	**Stávající rodinný dům**		**Stávající bytový dům**		**Stávající kancelář**		**Ostatní stávající domy s nebytovými prostory**	
	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]	Primární energie [kWh/m^2/rok]	Celkové náklady [EUR/m^2]
Studené	183	643	77	303	78	336	122	236
Střední	112	524	124	460	136	412	268	392
Teplé	161	500	148	467	175	396	775	808

Zdroj: Vlastní výpočty JRC založené na zprávách členských států

Na základě tohoto porovnání je zajímavé pozorovat, že ve většině případů byly spotřeby primární energie, které jsou spojeny s nákladově optimálními úrovněmi, nižší v chladných oblastech. V teplých a středních oblastech jsou celkové náklady obvykle nižší, ale existují výjimky (stávající bytové domy a kanceláře). To znamená, že v chladnějších oblastech jsou požadavky přísnější, zatímco více investic je spojeno s vyšší úrovní energetické náročnosti.

Porovnání nákladově optimálních úrovní mezi dvěma koly výpočtů v roce 2013 a 2018 ukazuje, že si členské státy v roce 2018 stanovily téměř pro všechny typy budov ambicióznější hodnoty.

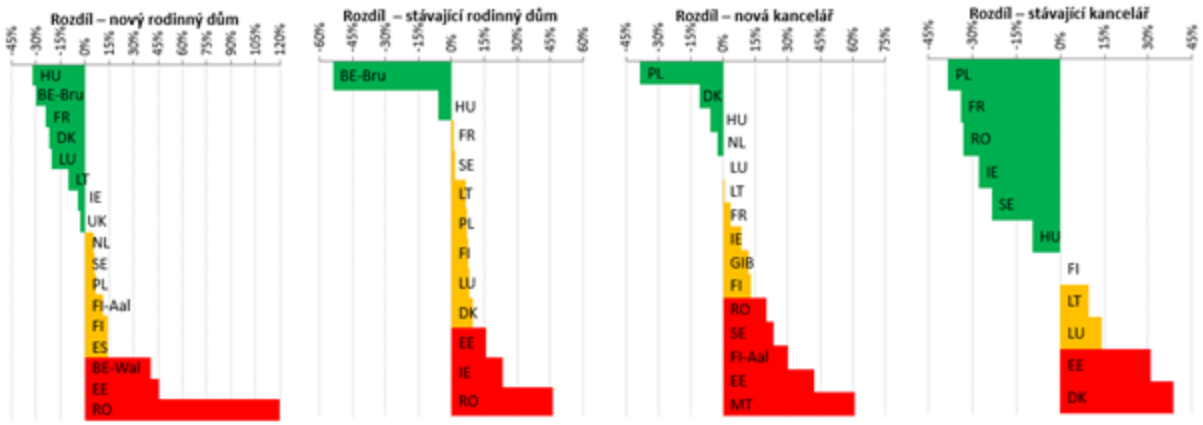
Tabulka 2: Průměrné snížení nákladově optimálních úrovní získané z výpočtů ze zpráv členských států v letech 2013 a 2018 pro nové a stávající budovy

Průměr v členských státech	Nový rodinný dům	Nový bytový dům	Nová kancelář	Stávající rodinný dům	Stávající bytový dům	Stávající kancelář
	–23 %	–23 %	–17 %	–17 %	–21 %	–9 %

Zdroj: Vlastní výpočty JRC založené na zprávách členských států

V závislosti na typu budovy nebo projednávané složce byly rozdíly přesahující 15 % zaznamenány pouze ve třech nebo čtyřech členských státech[30].

Obrázek 6: Odhalený rozdíl mezi vypočítanými nákladově optimálními úrovněmi a platnými požadavky

Zdroj: Vlastní výpočty JRC založené na zprávách členských států

Výsledky představené na výše uvedených obrázcích nelze zcela srovnávat, protože členské státy si mohou zvolit různé možnosti, které odrážejí podmínky na vnitrostátním trhu (například přijetí různých makroekonomických nebo finančních výhledů).

Při porovnání nákladově optimálních úrovní s nejnovějšími definicemi budov s téměř nulovou spotřebou energie je celkový obraz poměrně pozitivní. Téměř polovina členských států totiž zavedla požadavky na budovy s téměř nulovou spotřebou energie, které jsou značně ambicióznější než nákladově optimální reference, což znamená, že stavební trh je připraven přijmout kroky ke zlepšení energetické náročnosti budoucího fondu budov.

8. Závěr

Zjištění této zprávy o pokroku z roku 2020 se od předchozí zprávy příliš neliší. Úroveň úsilí vynaloženého na úsporu energie v roce 2018, když se nevezmou v potaz dopady onemocnění COVID-19, by k dosažení cílů pro rok 2020 s největší pravděpodobností nestačila. Přestože vnější faktory teplé zimy a výrazný pokles poptávky po energii v roce 2020 v důsledku onemocnění COVID-19 mohou k dosažení cílů pro rok 2020 vést, za účelem možnosti dosažení cílů pro rok 2030 bude nutné kompenzovat nedostatečné platné politiky. Kromě toho se očekává, že následné zotavení z pandemie povede k oživení poptávky po energii a existuje riziko, že by se v důsledku současné krize provádění nových politik a politik, které byly

[30] Vyhodnocení rozdílů mezi vypočítanými nákladově optimálními úrovněmi a platnými požadavky je nejdůležitějším krokem celého výpočtu, jelikož by mělo poskytnout užitečné údaje pro aktualizaci stávajících předpisů o energetické náročnosti. Minimální vnitrostátní požadavky na energetickou náročnost by neměly být o více než 15 % vyšší než výsledek nákladově optimálních úrovní a měl by se vypracovat plán, který by snížil ty rozdíly, které nelze jednoznačně odůvodnit.

oznámeny ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu a vnitrostátních dlouhodobých strategiích renovací, odložilo.

Z tohoto důvodu je nesmírně důležité, aby se nová opatření o energetické účinnosti stala součástí plánů obnovy a byla bezodkladně provedena. Zvýšený cíl v oblasti klimatu snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů alespoň o 55 % v porovnání s rokem 1990 by v oblasti energetické účinnosti vyžadoval ještě vyšší ambice. Zároveň bude nutné více rozšířit využívání zásady „energetická účinnost v první řadě“, aby se při investicích do obnovy zohledňoval plný potenciál a přínosy v oblasti úspor energie. Nadcházející přezkum směrnice o energetické účinnosti bude nadále sledovat způsoby, jak na úrovni EU podpořit úsilí v oblasti energetické účinnosti, protože společné ambice členských států, které uvedly ve svých integrovaných plánech, potřebné úrovně úsilí nedosahují. Přezkum podpoří legislativní iniciativa pro udržitelné výrobky, která se zaměří na rozšíření přístupu ekodesignu, aby zahrnul další kategorie produktů.

Požadavky na budovy s téměř nulovou spotřebou energie jsou ve většině členských států méně ambiciózní než referenční hodnoty, které Komise pro domácnosti i pro domy s nebytovými prostory doporučila. Před zavedením nových norem pro budovy s téměř nulovou spotřebou energie se však očekává výrazné snížení příslušných nákladů na technologie, což by u těchto budov mohlo umožnit mít vyšší ambice. S blížícím se zavedením požadavků na budovy s téměř nulovou spotřebou energie pro všechny nové budovy od roku 2021 je hlavní výzvou pro dekarbonizaci fondu budov do roku 2050 zvýšení současné nízké míry renovací a uplatnění ambiciózních minimálních požadavků na stávající budovy. Členské státy předkládají širokou škálu typů budov, klimatických a finančních podmínek, a proto jsou zapotřebí cílená opatření, která budou rozsáhlé šíření modernizace budov s téměř nulovou spotřebou energie podněcovat. Budoucí generace budov s téměř nulovou spotřebou energie budou obsahovat chytré technologie a digitalizační řešení a jejich podíl by mohl být rovněž navýšen a integrován na úrovni okresů, čímž by se pozornost a rozsah přesunuly od jednotlivých budov na okres[31]. Iniciativa „renovační vlna“ Zelené dohody pro Evropu a vnitrostátní dlouhodobé strategie renovací jsou klíčovými nástroji, které směřují veřejné a soukromé financování k renovačním projektům, což usnadňuje nákladově efektivní transformaci současných budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energií.

Komise rovněž vyzývá Evropský parlament a Radu, aby se k této zprávě o pokroku vyjádřily.

[31] Saheb, Shnapp a Paci (2019), *From nearly-zero energy buildings to net-zero energy districts-Lessons learned from existing EU projects (Od budov s téměř nulovou spotřebou energie k okresům s nulovou čistou spotřebou energie – poučení ze stávajících projektů EU)*, EUR 29734 EN, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk; Shnapp, Paci a Bertoldi, (2020), *Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy (Umožnění energeticky pozitivních oblastí: energetická účinnost spojuje obnovitelnou energii)*, EUR 30325 EN, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.

Tabulka 3: Přehled změn v hlavních energetických ukazatelích (část 1) [32]

ČLENSKÝ STÁT	Trend k dosažení cíle pro rok 2020		Krátkodobý trend		Energetická náročnost celého	Průmysl	Domácnost	
	Trend v SPE pro období 2005–2018 v porovnání se stejným trendem pro období 2005–2020 k dosažení cíle pro rok	Trend v KSE pro období 2005–2018 v porovnání se stejným trendem pro období 2005–2020 k dosažení cíle pro rok	Změna SPE v roce 2018 v porovnání s SPE v roce 2017 [%]	Změna KSE v roce 2018 v porovnání s KSE v roce 2017 [%]	Průměrná roční změna intenzity SPE v letech 2005–2018 [%]	Průměrná roční změna intenzity KSE v letech 2005–2018 [%]	Průměrná roční změna KSE s klimatickými korekcemi v domácnostech na obyvatele v letech 2005–2018 [%]	Průměrná roční změna KSE s klimatickými korekcemi v domácnostech na m^2 v letech 2005–2018 [%]
EU-28	-	-	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-1,6%
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,7%
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,1%	2,3%	-0,9%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-3,1%	-4,6%	1,5%	-0,2%
DK	-	+	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,0%	0,3%	-1,2%
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	0,1%	-0,6%
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,5%
IE	-	-	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,1%	-2,0%	-3,1%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,4%	-0,7%	-0,3%
ES	-	+	-0,5%	2,4%	-1,6%	-1,6%	0,7%	-1,2%
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,2%	0,0%	-1,0%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,8%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,3%	0,9%	0,3%
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,7%	5,2%	-1,3%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-1,9%
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-1,9%	2,2%	-1,5%
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,9%	-1,1%	-2,8%
HU	+	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-0,5%
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,9%	-0,4%	11,8%	1,6%
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,8%	-0,7%	-2,1%
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-0,8%	0,8%	-0,1%
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,7%	1,0%	-0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	0,6%	-2,4%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-4,6%	1,9%	-3,0%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,6%
SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,0%	-0,1%	-1,2%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,1%	0,5%	-0,9%
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,1%	-1,0%	-1,1%
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,8%	-1,9%	-2,3%
Zdroj a extrakce údajů	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Odyssee 07/2020

[32] Energetická náročnost pro celé hospodářství je poměr mezi SPE 2020–2030 a HDP 2010. Pro průmysl a služby je to poměr mezi konečnou spotřebou energie a hrubou přidanou hodnotou ve zřetězených objemech (2010). Vzhledem k omezení údajů byl v případě Malty použit jmenovatel hrubé přidané hodnoty v běžných cenách.

Symbol „+“ znamená, že členské státy snižovaly mezi roky 2005 a 2018 svou spotřebu primární energie i konečnou spotřebu energie rychleji, než by bylo v období 2005–2020 zapotřebí, aby dosáhly svých cílů spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie pro rok 2020. V ostatních případech byl použit symbol „–“. KSE – konečná spotřeba energie, SPE – spotřeba primární energie.

Tabulka 4: Přehled změn v hlavních energetických ukazatelích (část 2)

ČLENSKÝ STÁT	Služby	Doprava			Výroba	
	Průměrná roční změna intenzity KSE v letech 2005–2018 v průmyslovém odvětví	Průměrná roční změna KSE v letech 2005–2018 v odvětví dopravy	Změna podílu vlaků, motorových vozů, autobusů a trolejbusů v osobní dopravě v roce 2017 oproti 2005	Změna podílů železnic a tuzemských vodních cest v nákladní dopravě v roce 2017 oproti 2005	Průměrná roční změna výroby tepla z kombinované výroby elektřiny a tepla v letech 2005–2018 [%]	Průměrná roční změna poměru výstupu z přeměny energie/spotřebo-vaného paliva při výrobě tepelné energie v letech 2005–2018 [%]
EU-28	-1,0%	0,1%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,4%	0,2%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,3%	1,8%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,2%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,0%	-2,5%	není k dispozici	-1,0%	2,9%
DE	-2,2%	0,1%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,1%	1,2%	-3,5%	není k dispozici	3,3%	0,1%
IE	-4,0%	-0,2%	-0,5%	není k dispozici	NA	3,8%
EL	2,0%	-1,5%	-4,2%	není k dispozici	1,3%	2,3%
ES	0,6%	-0,9%	-3,3%	není k dispozici	není k dispozici	2,0%
FR	-0,5%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,2%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	1,8%	-1,2%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	2,2%	0,1%	není k dispozici	není k dispozici	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,0%	-7,9%	není k dispozici	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,5%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,5%	-0,7%	2,6%	není k dispozici	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-0,1%	2,8%	není k dispozici	není k dispozici	není k dispozici	4,8%
NL	-1,6%	-0,3%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,5%	0,4%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,1%	4,9%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-0,2%	-0,7%	0,7%	není k dispozici	3,8%	5,2%
RO	-1,4%	3,4%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	není k dispozici	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,3%	0,1%	0,7%	není k dispozici	-0,7%	1,3%
SE	-2,2%	-0,3%	2,2%	není k dispozici	2,2%	0,7%
UK	-1,0%	-0,2%	2,1%	-1,6%	není k dispozici	3,7%
Zdroj a extrakce údajů	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Příručka GŘ pro mobilitu a dopravu z roku 2019	Příručka GŘ pro mobilitu a dopravu z roku 2019	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020

Zdroj: Eurostat (stará metodika pro energetické bilance), JRC, Odyssee.

Tabulka 5: Přehled úspor energie za rok 2018 uvedených podle článku 7 (ktoe)

	2018			Pokrok v plnění cíle			
	Nové úspory	Celkové roční úspory	Kumulativní úspory v období 2014–2018	Celkové kumulativní úspory požadované do roku 2020 (cíl)	Pokrok v plnění požadavků na celkové kumulativní úspory do roku 2020	Odhadované roční úspory požadované v období 2014–2018	Úspory v období 2014–2018 v porovnání s odhadovanými ročními úsporami
Rakousko	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Belgie	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
Bulharsko	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Chorvatsko*	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Kypr	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Česko	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Dánsko	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Estonsko	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Finsko	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Francie	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Německo	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Řecko	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Maďarsko	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Irsko	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Itálie	3 998	3 998	12 729	25 502	50 %	13 662	93 %
Lotyšsko*			436	851	51 %	456	96 %
Litva	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Lucembursko	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Malta	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Nizozemsko	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Polsko	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Portugalsko*			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Rumunsko	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Slovensko	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Slovinsko	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Španělsko	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Švédsko	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Spojené království	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
Celkem	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Zdroj: Informace sdělené členskými státy, v případě potřeby doplněné výpočty a odhady Komise

* Údaje o úsporách energie, kterých bylo dosaženo v roce 2018, ještě nebyly dostupné v případě Chorvatska, Lotyšska a Portugalska. Kumulativní úspory za období 2014–2018 vychází z úspor energie dosažených v předchozích letech do roku 2017, ale nezahrnují nové úspory za rok 2018.

Tabulka 6: Odhady a pravděpodobnost, že každý členský stát dosáhne cíle podle článku 7 do 31. prosince 2020*

Scénář 1 (kdy je poměr nových ročních úspor vůči celkovým úsporám < 40 %)			
Členský stát	Předpokládané úspory v ktoe s celkovými ročními úsporami od roku 2018 až do roku 2020 a nové úspory jako v roce 2018 do roku 2020.	Relativní dosažení cíle v roce 2020 (předpokládané úspory v porovnání s cílem úspor)	Pravděpodobnost dosažení cíle
Rakousko	7 391	142 %	velmi pravděpodobné
Belgie	6 700	97 %	pravděpodobné
Bulharsko	909	47 %	velmi nepravděpodobné
Chorvatsko	399	31 %	velmi nepravděpodobné
Česko	3 140	69 %	velmi nepravděpodobné
Dánsko	5 624	146 %	velmi pravděpodobné
Francie	31 651	101 %	pravděpodobné
Maďarsko	5 455	148 %	velmi pravděpodobné
Irsko	2 513	116 %	velmi pravděpodobné
Itálie	28 721	113 %	velmi pravděpodobné
Lucembursko	218	42 %	velmi nepravděpodobné
Nizozemsko	13 547	118 %	velmi pravděpodobné
Polsko	15 506	105 %	pravděpodobné
Portugalsko	846	33 %	velmi nepravděpodobné
Rumunsko	2 192	38 %	velmi nepravděpodobné
Slovensko	2 564	112 %	velmi pravděpodobné
Slovinsko	788	83 %	nepravděpodobné
Španělsko	12 628	79 %	nepravděpodobné
Spojené království	30 645	110 %	pravděpodobné
Scénář 2 (kdy je poměr nových ročních úspor vůči celkovým úsporám > 90 %)			
Členský stát	Předpokládané úspory v ktoe s novými ročními úsporami do roku 2020 jako v roce 2017 (životnost = jeden rok)	Relativní dosažení cíle v roce 2020 (předpokládané úspory v porovnání s cílem úspor)	Pravděpodobnost dosažení cíle
Kypr	316	131 %	velmi pravděpodobné
Estonsko	546	90 %	nepravděpodobné
Litva	669	67 %	velmi nepravděpodobné
Švédsko	7 526	83 %	nepravděpodobné
Scénář 3 (kdy je poměr nových ročních úspor vůči celkovým úsporám > 40 %, ale < 90 %)			
Členský stát	Předpokládané úspory v ktoe s novými ročními úsporami do roku 2020 jako v roce 2018 (75% životnost > sedm let; 25% životnost = jeden rok)	Relativní dosažení cíle v roce 2020 (předpokládané úspory v porovnání s cílem úspor)	Pravděpodobnost dosažení cíle
Finsko	8 260	196 %	velmi pravděpodobné
Německo	57 608	137 %	velmi pravděpodobné

Řecko	2 647	79 %	nepravděpodobné
Malta	87	129 %	velmi pravděpodobné

* Všechny členské státy byly rozděleny podle odhadované životnosti prováděných opatření. Tento posudek vychází z porovnání míry nových energetických úspor s celkovými ročními úsporami k určení očekávaných životností prováděných politických opatření. Posudek vedl ke třem scénářům. Pokud je poměr nových úspor v porovnání s celkovými ročními úsporami ~ 1, předpokládaná životnost prováděcích opatření je jeden rok (scénář 1). Pokud je poměr < 40 % (za rok 2017), předpokládaná životnost prováděcích opatření je delší než sedm let (scénář 2). Pro poměr, který se nachází mezi, se používá smíšený scénář (scénář 3). Pro posouzení pravděpodobnosti dosažení cíle se použil následující soubor pravidel.

Relativní dosažení cíle v roce 2020	**Posouzení pravděpodobnosti**
> 105 %	velmi pravděpodobné
> 95 %	pravděpodobné
> 75 %	nepravděpodobné
< 75 %	velmi nepravděpodobné